

Efsane

– A.KARADOĞAN · 23 Eylül 2014

Yeter...

üzülmek istemiyorum artık
akşamlardan kaçarken gecelere düşürme gözlerimi
uykularım yokluğunu ezbere biliyor
acıımı acıma dokundurma yine
bırakma ruhuma tufanları
ağlamak dert değil de
gözyaşlarım yüreğimi kurutuyor...

unuttum mu diye merak etme sakın
bil ki
beni bana bırakmadın
her gören beni sen sanıyor
sen dedikçe halâ içimde yaram kanıyor
ezilmiş toprak gibiyim işte
yağmurlara küsmüş
adımların niye...niye
adımların ...

soruyorsan eğer
bu ağrının tarifi yok, zamanı yoktur
bitmişliği kadar
takvimi geldiğin an başlıyor
bu kadar zulüm yeter
gelişin gidişinden de beter
külünü saran kor ateş gibi
her seferinde canımı yakıyor ...

23 Eylül 2014

bir şiirin ardından

ARZU KARADOĞAN